

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy)
w dniu 23 marca 2020 r. – Finanzamt Kiel / Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH**

(Sprawa C-141/20)

(2020/C 222/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca rewizję: Finanzamt Kiel

Druga strona postępowania rewizyjnego: Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 4 akapit drugi w związku z art. 21 ust. 1 lit. a) i art. 21 ust. 3 dyrektywy 77/388/EWG⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pozwala on państwu członkowskiemu na to, by zamiast grupy podatkowej VAT (kręgu podmiotów) określić jako podatnika jej członka (podmiot nadrzędny)?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej: czy można się w tym zakresie powołać na art. 4 ust. 4 akapit drugi w związku z art. 21 ust. 1 lit. a) i art. 21 ust. 3 dyrektywy 77/388/EWG?
- 3) Czy w ramach analizy, jaką należy przeprowadzić zgodnie z pkt 46 wyroku Trybunału Sprawiedliwości Larentia + Minerva⁽²⁾, żeby ustalić, czy przewidziany w § 2 ust. 2 pkt 2 zdanie pierwsze Umsatzsteuergesetz [ustawy o podatku obrotowym, Niemcy] wymóg włączenia pod względem finansowym stanowi dopuszczalny środek, który jest niezbędny i właściwy do osiągnięcia celów polegających na zapobieganiu nadużyciom podatkowym lub zwalczaniu oszustw podatkowych i unikania opodatkowania, powinno się przyjąć surowe, czy też liberalne kryterium oceny?
- 4) Czy art. 4 ust. 1 i art. 4 ust. 4 akapit pierwszy dyrektywy 77/388/EWG należy interpretować w ten sposób, że pozwalają one państwu członkowskiemu, aby w drodze typizacji uznawało daną osobę za niesamodzielną w rozumieniu art. 4 ust. 1 dyrektywy 77/388/EWG, jeżeli jest ona pod względem finansowym, ekonomicznym i organizacyjnym włączona do przedsiębiorstwa innego przedsiębiorcy (podmiotu nadrzędnego) w ten sposób, że podmiot nadrzędny może narzucać jej swoją wolę i poprzez to zapobiegać podejmowaniu przez nią odmiennych decyzji?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku (Dz.U. 1977, L 145, s. 1).

⁽²⁾ Wyrok Trybunału z dnia 16 lipca 2015 r. (C-108/14 i C-109/14, EU:C:2015:496).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Rotterdam
(Niderlandy) w dniu 24 marca 2020 r. – Stichting Rookpreventie Jeugd i in. / Staatssecretaris van
Volksgezondheid, Welzijn en Sport**

(Sprawa C-160/20)

(2020/C 222/20)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Rotterdam